

Felvidéki körutazás Rákóczi és a kuruc kor nyomában

HAT-14-01-0249

Határtalanul pályázat

Tavaly vagyis hatodikban sikeresen jelentkeztünk a Határtalanul pályázatra, amivel lehetőséget kaptunk arra, hogy elutazzunk Szlovákiába. Mindenki nagyon örült ennek, habár tudtuk, hogy nagyon sok előkészületet és felkészülést igényel. A hetedik osztály első félévében megkaptuk, hogy kinek és miből és hogyan kell majd beszámolót készítenie, illetve történelmi háttér anyagok elsajátításához is hozzákezdünk.

Az előkészítő órák számos érdekességet tartalmaztak. Gabi nénitől megtanulhattuk, hogy a Szádelői túra során, milyen növényekkel fogunk találkozni. Az itt honos állatokról is szó esett, szerencsére megtudtuk, hogy azért „vérszomjas fenevadakkal” nem fogunk összefutni. Géza bácsi óráján felvidéki dalokról, a gömöri népzeneről tanultunk és persze jókat énekeltünk közben. Erika néni előkészítő óráján kis csoportokra lettünk felosztva. Minden csapat a kirándulásunk egy adott napját kapta. A feladat az volt, hogy a tanév során elsajátított történelmi tudásunk és az egyéni információgyűjtés során szerzett adatok segítségével egy gondolattérképet tervezzünk. Ezek segítségével átfogó képet kaphattunk a négy napos kirándulásról. A kirándulás előtt egy szülői értekezletet tartottak, ahol a kísérőtanárok újra pontosan megbeszélték a szülőkkel a szükséges felszereléseket. Mindenki már nagyon izgatott volt, hogy mikor indulunk végre.

Hamarosan el is érkezett a várva várt nap. Reggel hajnali fél hatkor már mindenki ott sorakozott a böröndjével az iskola udvarán, arra várva, hogy felszállhassunk a buszra és kezdetét vegye a nagy kaland. Hosszú és fárasztó utazás vette kezdetét, melynek első állomása Fülek volt. Először az iskolában

tettünk látogatást, ahol meghallgattuk az ottani tanulók bemutatóját. Őszintén szólva, mindenkinek nagyon tetszett. Ezek után mi is bemutattuk nekik községünket és iskolánkat. Végezetül az iskola igazgatója még pár szót szolt, ezután átvonultunk a tornatermükbe. Itt egy focimeccs keretén belül mértük össze erőinket. Búcsúzásképpen átadtuk a saját kezűleg készített ajándékainkat is. Megköszöntük a szíves vendéglátást és folytattuk utunkat a füleki várhoz. A füleki várban sok érdekes dolgot láttunk és tudtunk meg. Beszélgettünk arról is többek között, hogy a várban hol helyezkedettek el az ágyúk. Kint a szabadban egy fegyver bemutató fogadott minket. Miután alaposan feltérképeztük a vár minden egyes pontját, indultunk tovább Rimabányára. Itt látogatást tettünk az erődtemplomban, megtekintettük a Szent László legendájáról készült gótikus freskót. Beszélgettünk a legendáról, hogy hogyan is védte meg Szent László az elrabolt lányt. Felolvastuk a protectionális levelet és szót ejtettünk II. Rákóczi Ferenc intézkedéseiről is. A nap zárásaként Várhosszúrétre mentünk táncolni. A helyi néptáncosok bemutatójukkal köszöntöttek, majd mozgásra bírtak minket. A hangulat remek volt. Fáradtan, de élményekkel telve tértünk vissza a szállásra.

Második nap reggeli után elindultunk Krasznahorkaváraljára. Megnéztük az Andrássy mauzóleumot és beszélgettünk egy kicsit az Andrássy család életéről. A következő állomás Borsi volt, Rákóczi szülőháza. Megkoszorúztuk Rákóczi emlékszobrát és megnéztük a múzeumot István bácsi vezetésével. Az előadásmódja igazán pergős volt, de nagyon izgalmas. Miután elköszöntünk folytattuk utunkat Kassára. A főtéren megcsodáltuk a Szent Erzsébet dómot. Megmásztuk a 160 lépcsőfokot, azért, hogy gyönyörködhessünk a lélegzetelállító Kassa látványában. A templomban megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc édesanyja, Zrínyi Ilona és gróf Bercsényi Miklós sírhelyét. A nap zárásaként városnézés keretén belül szabad programot csinálhattunk, persze fotóanyag gyűjtése mellett.

A következő nap első megállója Késmárk volt. Megkoszorúztuk Thököly Imre sírját. Megtekintettük az evangélikus és a katolikus templomot. A fatemplom belső látványa leírhatatlan volt. A templomokban az idegenvezetés szlovák nyelven folyt, de szerencsére az idegenvezetőnk, Dominik tolmácsolásának köszönhetően itt is sok érdekességet tudtunk meg. A város további látnivalóinak megtekintése után indultunk a következő állomásunk, azaz Lőcse felé. Lőcsén beszélgettünk a lőcsei fehér asszonyról és arról, hogy mit jelent a lőcsei várfal kapuján lévő fehér ruhás nőalakot ábrázoló festmény. A nap zárásaként megismerkedhettünk a szállásunkon a kenyér- és langallsütés fortélyaiival. A saját kezünk által dagasztott kenyérnek még az íze is másmilyen volt, mint egy átlagos kenyérnek. A kirándulásunk egyik legmeghatározóbb esemény volt ez az esti program.

A negyedik, azaz az utolsó nap reggelén mentünk túrázni a Szádelői völgybe, igaz, hogy fáradtan szedelőzködtünk össze, de a völgy gyönyörű volt. A túra közben persze előkerültek az állat és növénynevek, amelyeket az előkészítő óra során már hallottunk. A túra után egy újabb iskolát látogattunk meg ezúttal Rozsnyón. Itt is szívesen láttak bennünket. Előadtuk a Nemzeti Összetartozás Napjára készült ünnepi műsorunkat. Habár nagyon izgultunk, szerencsére nagy sikert arattunk vele. A búcsúzkodás után kirándulásunk utolsó állomása felé vettük az irányt. Betléren megcsodáltuk a szép várkastélyt és a hozzá tartozó gyönyörű parkot. Igazán jó dolga lehetett annak, aki itt töltötte egykor mindennapjait.

A sok buszozás nagymértékben kifárasztotta a csapatot, de úgy gondolom, hogy ez alatt a négy nap alatt kapott élmények mindezt feledtetik velünk. Mindent összegezve ez a kirándulás volt az eddigi legjobb közösségi programunk, egy örökre feledhetetlen élmény. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki valamilyen

formában hozzájárult ahhoz, hogy ezek a csodálatos napok megvalósuljanak Szlovákiában.

Készítette: Harsányi Vivien Henriett